

Način na koji Opći sud tumači članak 58. stavak 2. Direktive REACH izlazi izvan okvira izričitog teksta i svrhe te odredbe kao i pravilnog načina tumačenja Direktive 98/24 i Direktive 2004/37. Ukratko, Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava kada je (i) uputio na izuzeće iz članka 58. stavka 2. Direktive REACH kao da se ono primjenjuje na „tvar”, a ne na „uporabe”, (ii) razdvojio elemente trostrukog ispitivanja prema članku 58. stavku 2. i propustio ocijeniti sadržaj trećeg elementa tog ispitivanja („odgovarajuća kontrola rizika”) te (iii) zaključio da Direktive 98/24 i 2004/37 ne utvrđuju minimalne zahtjeve u vezi s uporabom kromova trioksida u industriji za prevlačenje i galvanizaciju metala odnosno kada je, konkretno, utvrdio da ne postoje granične vrijednosti izlaganja na radnom mjestu.

Drugi žalbeni razlog – pogrešna utvrđenja u pobijanoj presudi u pogledu Komisijine diskrecijske ovlasti:

Ako Opći sud prihvati prvi žalbeni razlog, pogrešno je utvrđenje Općeg suda prema kojem je Komisija pravilno primjenila svoju diskrecijsku ovlast kada je odlučila o tome hoće li odobriti izuzeće prema članku 58. stavku 2. Direktive REACH.

Treći žalbeni razlog – pogreška u ocjeni prvog tužbenog razloga i drugog dijela četvrtog tužbenog razloga:

Ako Opći sud prihvati prvi žalbeni razlog, dio obrazloženja u točkama 68.-69. i 84.-85. pobijane presude postaje neodrživ pa treba ponovno ocijeniti i prvi tužbeni razlog i drugi dio četvrtog tužbenog.

(¹) Direktiva Vijeća 98/24/EZ od 7. travnja 1998. o zaštiti zdravlja i sigurnosti radnika na radu od rizika povezanih s kemijskim sredstvima (četrnaesta pojedinačna direktiva u smislu članka 16. stavka 1. Direktive 89/391/EEZ), SL L 131, str. 11. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 5., svežak 6., str. 37.).

(²) Direktiva 2004/37/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o zaštiti radnika od rizika zbog izloženosti karcinogenim ili mutagennim tvarima na radu (šesta pojedinačna direktiva u smislu članka 16. stavka 1. Direktive Vijeća 89/391/EEZ), SL L 158, str. 50. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 5., svežak 4., str. 258.).

(³) Uredba (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) i osnivanju Europske agencije za kemikalije te o izmjeni Direktive 1999/45/EZ i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 793/93 i Uredbe Komisije (EZ) br. 1488/94 kao i Direktive Vijeća 76/769/EEZ i direktiva Komisije 91/155/EEZ, 93/67/EEZ, 93/105/EZ i 2000/21/EZ, SL L 396, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 13., svežak 23., str. 3.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. prosinca 2015. uputio Cour d'appel de Versailles (Francuska)
– Electricité Réseau Distribution France SA (ERDF) protiv Axa Corporate Solutions SA, Ombrière Le Bosc SAS**

(Predmet C-669/15)

(2016/C 078/06)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour d'appel de Versailles

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Electricité Réseau Distribution France SA (ERDF)

Tuženici: Axa Corporate Solutions SA, Ombrière Le Bosc SAS

Prethodna pitanja

Jesu li odluke od 10. srpnja 2006. i 12. siječnja 2010., donesene na temelju Uredbe 2000-1196 od 6. prosinca 2000. i Uredbe 2001-410 od 10. svibnja 2001., koje su pak donesene na temelju Zakona 2000-108 od 10. veljače 2000., protivne člancima 107. i 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (nekadašnji članci 87. i 88. Ugovora o Europskoj zajednici) jer se njima dodjeljuje državna potpora koja, ako je to slučaj, s obzirom na to da nije prethodno prijavljena Komisiji u skladu s člankom 108. stavkom 2. Ugovora, utječe na njihovu zakonitost?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. prosinca 2015. uputio Cour administrative (Luxembourg) – Berlioz Investment Fund S.A. protiv Directeur de l'administration des Contributions directes

(Predmet C-682/15)

(2016/C 078/07)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour administrative

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Berlioz Investment Fund S.A.

Tuženik: Directeur de l'administration des Contributions directes

Prethodna pitanja

1. Provodi li država članica pravo Unije što dovodi do primjene Povelje sukladno njezinom članku 51. stavku 1., u situaciji poput one u ovom slučaju kad stranci odredi administrativnu novčanu kaznu zbog povreda koje joj se stavljuju na teret u odnosu na obvezu suradnje koja proizlazi iz naloga što ga je donijelo nadležno nacionalno tijelo na temelju postupovnih pravila nacionalnog prava koje je ta država članica u svojstvu države koja prima zahtjev donijela u tu svrhu, u okviru izvršenja zahtjeva za razmjenu informacija koji potječe iz druge države članice, a koji potonja osobito temelji na odredbama Direktive 2011/16⁽¹⁾ o razmjeni informacija na zahtjev?
2. U slučaju da na ovaj predmet treba primijeniti Povelju, može li se stranka pozivati na njezin članak 47. ako smatra da je predviđena administrativna novčana kazna koja joj je određena namijenjena tomu da ju obveže na dostavu informacija u okviru izvršenja – od strane nadležnog tijela države članice koja prima zahtjev i u kojoj ona boravi – zahtjeva za informacijama koji potječe iz druge države članice, za koji u odnosu na stvarni porezni cilj nema nikakvog opravdanja tako da u tom slučaju ne postoji legitimni cilj i koji se odnosi na dobivanje informacija koje nisu predvidivo relevantne za porezni predmet o kojem je riječ?
3. U slučaju da na ovaj predmet treba primijeniti Povelju, zahtjeva li pravo na djelotvoran pravni lijek i na pošteno suđenje kao što je to utvrđeno u članku 47. Povelje, bez mogućnosti predviđanja ograničenja na temelju članka 52. stavka 1. Povelje, da nadležni nacionalni sud mora imati neograničenu nadležnost i u skladu s tim ovlast nadzora, barem povodom prigovora, valjanosti naloga nadležnog tijela države članice u okviru izvršenja zahtjeva za razmjenu informacija koji je podnijelo nadležno tijelo druge države članice, osobito na temelju Direktive 2011/16, u okviru postupka po tužbi koju je podnijela treća osoba, kod koje se informacije nalaze, odnosno adresat tog naloga, protiv odluke o određivanju administrativne novčane kazne zbog povrede koja se tom subjektu stavlja na teret u odnosu na njegovu obvezu suradnje u okviru izvršenja navedenog zahtjeva?